



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **D. D. V.**, narozený dne XXX
bytem XXX
státní příslušnost XXX
zastoupený advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 20, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2020, č. j. MV-84946-5/SO-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2020, č. j. MV-84946-5/SO-2020, a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 3. 2020, č. j. OAM-41205-18/ZM-2019 se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Huga Körbla, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného žalovanou, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 9. 3. 2020, č. j. OAM-41205-18/ZM-2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla podle ust. § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“), zamítnuta žádost žalobce a nebyla prodloužena platnost zaměstnanecké karty.
2. Námitky žalobce lze rozdělit do následujících bodů.
3. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že správní orgány nesprávně používají definici nelegální práce, neboť tato je používána pouze v režimu zákona o zaměstnanosti a Nejvyšší správní soud vyloučil užití této definice v rámci zákona o pobytu. Správní orgány se nezabývaly významem tohoto pojmu a nezjistily, zda žalobce při výkonu své práce skutečně porušuje právní předpisy. Až poté lze hodnotit intenzitu porušování předpisů a následně konstatovat naplnění jiné překážky pobytu cizince na území České republiky. Z rozhodovací praxe správních soudů nadto vyplývá, že ne vždy, kdy je zjištěn rozpor fakticky vykonávané práce s prací povolenou, se jedná o nelegální práci (rozpor musí být markantní). Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobce nelegální práci vykonával po celou dobu platnosti zaměstnanecké karty, což ze zjištěného skutkového stavu nevyplývá. Nadto se správní orgány nevypořádaly s rozsahem nelegální práce.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce nesouhlasí se zjištěním správních orgánů, že žalobce vykonává pro zaměstnavatele (společnost Clean Masters, družstvo) jiný druh práce, než na který má vydanou zaměstnaneckou kartu. Podle žalobce řada zjištění správních orgánů nemá oporu ve zjištěném stavu věci. Dle rozhodnutí žalovaného vykonává žalobce práci uklízeče a pomocníka, klasifikovanou jako CZ-ISCO 91 (dále též jen „třída 91“), podskupiny uklízeči a pomocníci v hotelích, administrativních, průmyslových a jiných objektech, klasifikovanou jako CZ-ISCO 9112 (dále též jen „podskupina 9112“). Žalobce je však naopak toho názoru, že vykonává práci, pro kterou má vydanou zaměstnaneckou kartu, tedy *pomocného manipulačního pracovníka (kromě výroby)*, která je klasifikována jako CZ-ISCO 9333 (dále též jen „podskupina 9333“), konkrétně se jedná práci dle kategorie CZ-ISCO 93333 (dále též jen „kategorie 93333“). Správní orgány nadto nesprávně používají označení klasifikaci CZ-ISCO. Žalobce namítá, že statistické členění se dělí na 4 úrovně (třídy, skupiny, podskupiny a kategorie (jednotky)) a že žalovaný používá toto členění nesprávně.
5. Žalobce ve skutečnosti vykonává práci podle podskupiny 9333, neboť sám při výsledku uvedl, že *uklízí*. Žalobce připomíná, že „uklizení“ je relativně široký pojem. Nikde přitom není uvedeno, že některá náplň pozic ve smyslu klasifikace CZ-ISCO musí být převažující. Žalobce rovněž uvádí, že se při vyplňování pracovní pozice řídil ústní radou pracovníka úřadu práce. Po následném dotazu u náhodného úřadu práce bylo žalobci sděleno, že v daném případě je nejvhodnější uvést podskupinu 9333.

6. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce brojí proti postupu správních orgánů v průběhu řízení a porušení zásady materiální pravdy.
7. Dle žalobce je velmi nestandardním postupem vyslýchat cizince v řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Z výsledku žalobce nadto nevyplývají závěry, na základě nichž prvostupňový orgán žádost žalobce zamítl. Správní orgán měl položit žalobci další otázky, zdála-li se mu odpověď na původní otázku nedostatečná. Žalobce též v odpovědi nijak nerozvedl, co je myšleno tím, že „uklízí“ a správní orgán tak měl zjistit skutkový stav podrobněji. Jeden výslech není dle žalobce dostatečný pro učinění závěru, že žalobce vykonává nelegální práci. Pak by žalovaná nemohla tvrdit, že žalobce vykonává nelegální práci po celou dobu platnosti zaměstnanecké karty. Žalobce též uvádí, že u jiného zaměstnance téhož zaměstnavatele proběhl výslech a jeho žádosti bylo vyhověno, u dalšího byla žádost bez výsledku zamítnuta. Žalobci není zřejmé, z jakého důvodu prvostupňový orgán v některých případech výslech nařídí a v jiných nikoliv. Žalobce považuje za rozporné s právními předpisy, že klasifikace CZ-ISCO (která je pro statistické účely) je vyžadována ve formuláři žádosti o vydání povolení k zaměstnání bez zákonného zmocnění. Zákon o zaměstnanosti ukládá povinnost uvést údaj o druhu práce, avšak nikoliv pomocí klasifikace CZ-ISCO.
8. V doplnění žaloby ze dne 13. 9. 2020 žalobce zopakoval předcházející žalobní body a odkázal na judikaturu správních soudů stran posuzování nelegální práce, z nichž plyne, že ne každá nelegální práce znamená naplnění jiných závažných překážek pro neprodloužení pobytu cizinců.
9. Žalovaná v písemném vyjádření předně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvádí, že správní orgán má povinnost zkoumat pozitivní i negativní podmínky při posuzování žádostí o pobytová oprávnění. Podle žalované není pravdou, že na straně zaměstnavatele nebylo shledáno žádné pochybení, neboť žalovaná v tomto případě dospěla k závěru, že je u něj vykonávána nelegální práce. Žalovaná dále doplňuje, že byl popřen smysl závazného stanoviska Úřadu práce, neboť žalobce pracoval na jiné pozici, než ke které se úřad vyjadřoval. Výslech cizince je v těchto případech zcela standardní, zákonem předpokládaný prostředek ověřování negativních podmínek. Žalovaná též uvádí, že v rámci odvolacího řízení rozhodla obdobně jako v případě žalobce ve více případech zaměstnanců společnosti Clean Masters. Z výsledku žalobce je zřejmé, že v daném případě se jednalo o prosté uklízení, proto také dále blíže nebylo zjišťováno, co je náplní práce žalobce. Žalovaná je oprávněna v rámci řízení o žádostech o pobytová oprávnění učinit úsudek o tom, zda žalobce svým jednáním naplnil znaky nelegální práce. Tento pojem žalovaná v napadeném rozhodnutí adekvátně vyložila. Podle žalované systematickým výkladem lze dovodit, která náplň pozice ve smyslu klasifikace CZ-ISCO má být převažující, a to tak, že čím více náplní cizinec v rámci své profese vykonává, tím spíše ji lze zařadit pod konkrétní podskupinu. V případě žalobce bylo shledáno, že vykonával odlišnou práci, než pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta. Z uvedeného lze logicky dovodit, že žalobce pracovní náplň, pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta, nevykonával vůbec, naopak vykonával práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou po celou dobu její platnosti. Závěrem žalovaná doplňuje, že užití klasifikace CZ-ISCO je pro vymezení druhu práce zcela legitimní.
10. Žalobce v replice ze dne 29. 11. 2020 setrval na námitkách uvedených v žalobě a následně v podání ze dne 28. 3. 2021 doložil soudu rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 2. 2021, č. j. 77 A 110/2020-69 v obdobné věci.

11. Ze spisového materiálu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
- Dne 15. 7. 2019 doručil žalobce prvostupňovému orgánu žádost o zaměstnaneckou kartu. V kolonce *Pracovní zařazení* uvedl, že se jedná o pozici „*manuální pracovník (9333)*“. Stejná pozice byla uvedena v pracovní smlouvě se společností Clean Masters, družstvo.
 - Dne 3. 2. 2020 se žalobce dostavil k výsledku u prvostupňového orgánu. U výsledku byl přítomen tlumočník. Na otázku: „*A na jaké pracovní pozici působíte? Myšleno, jakou práci pro tohoto zaměstnavatele vykonáváte?*“ žalobce odpověděl: „*Jako uklízeč.*“ Na následující otázku: „*Můžete nám uvést všechny pracovní činnosti, které v zaměstnání vykonáváte?*“ žalobce odpověděl: „*Jenom uklízeč jako hygieny nebo ve skladě.*“ Správní orgán pak navázal otázkou: „*Kde pracujete (vykonáváte práci) a na jaké adrese, nebo adresách?*“ žalobce odpověděl: „*Většinou uklízíme večerky po Praze a někdy i restaurace. Není to pokaždé na stejné adrese.*“ Následně na otázku: „*Můžete nám do detailu popsat Váš typický pracovní den?*“ žalobce reagoval: „*Ráno přijdu do družstva paní L. T. P. a ta nám přidělí práci, kam mám jít pracovat, pak přijdu na určené místo a začnu uklízet, většinou uklízíme sklad pro prodejnu a pak začnu dělat hygienu v práci.*“
12. Soud o věci samé rozhodl navzdory žádosti žalobce bez nařízení jednání, neboť v řízení shledal procesní vady, pro které lze napadené rozhodnutí zrušit bez nařízení jednání ve smyslu § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
15. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu ministerstvo neudělí dlouhodobé vízum cizinci, jestliže *pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
16. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu *Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
17. Podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*
18. Soud se nejprve zabýval námitkami ve *třetím žalobním bodu*, v němž žalobce uvedl, že správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav věci.
19. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí o žádosti (§ 3 zákona č. 150/2004 Sb., správního řádu). Tato zásada je doplněna povinností účastníků řízení (o žádosti) poskytnout potřebnou součinnost a označit důkazy na podporu svých tvrzení dle § 50 odst. 2 a § 52 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 14. 3. 2019, čj. 1 Azs 367/2018-34). Žalovaná požadavkům na řádné zjištění skutkového stavu nedostála.

20. Na posouzení druhu cizincem vykonávané práce je třeba nahlížet především z materiálního hlediska, tj. jednoznačně postavit najisto, jaký druh práce cizinec reálně vykonává, tedy co je předmětem jeho činnosti. Samotné označení pozice dle klasifikace CZ-ISCO není dostačující, neboť každá pracovní pozice zahrnuje větší množství možných pracovních činností. Žalovaná při zjišťování, jakou práci žalobce skutečně vykonává, vycházela z jediného důkazu, a to z výsledku žalobce, při němž uvedl, že je uklízeč a že uklízí ve večerkách a restauracích, kde pracuje ve skladu a dále na hygieně. Z takto omezeného množství otázek, které prvostupňový orgán žalobci položil (a na které žalobce odpovídal prostřednictvím tlumočnicka), však nelze při rozhodování o žádosti cizince vyjít bez zjišťování dalších skutkových okolností. Aby bylo možné popřít odvolací tvrzení žalobce, že vykonává práci, pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta, je nutno přesvědčivě a důkladně toto tvrzení vyvrátit. Zvláště když pouze v důsledku tohoto výsledku (a ničeho jiného) žalovaná konstatuje, že se žalobce dopustil výkonu nelegální práce dle zákona o zaměstnanosti.
21. Navzdory tomu, že žalovaná na žalobce klade poměrně přísné nároky co do správnosti popisu pracovní pozice, sama při zdůvodnění, že žalobce vykonává práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou, rezignovala na řádné zjištění skutkových okolností. V dané věci se nabízí například provedení dalšího výsledku či volba otázek, které pomohou odpovědět na otázku, co všechno žalobce pro zaměstnavatele vykonává. Odpověď ve stylu „*uklízíme sklad pro prodejnu a pak začnu dělat hygienu v práci*“ je poměrně velmi obecná a mnoho o skutečné náplni práce žalobce nevypovídá. Jako další důkaz by správní orgán mohl provést výslech spoluzaměstnanců žalobce či provozovatelů zařízení, do kterých byl žalobce vyslán zaměstnavatelem vykonávat práci. Správní orgány si však svou úlohu zjistit řádně skutkový stav zjednodušily, když založily své rozhodnutí na základě třech nepřilíš konkrétních odpovědí na otázky při výsledku žalobce. Uvedená vada skutkových zjištění má za následek, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 22. 1. 2004, čj. 4 Azs 55/2003-51, č. 638/2005 Sb. NSS), neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá dostatečnou oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Pro srovnání soud odkazuje na výše zmíněný rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 99 A 110/2020-69 a též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2022, č. j. 11 A 65/2021-41, kde bylo rovněž rozhodováno o žalobách cizinců – zaměstnanců společnosti Clean Masters, a kde soudy dospěly ke stejnému závěru.
22. Výše uvedené by samo o sobě mohlo být dostačující pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud však dospěl k závěru, že další dílčí skutkové závěry a právní posouzení žalované jsou přezkoumatelná a pro další řízení je vhodné, aby se k nim soud již nyní vyjádřil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS).
23. Zbývající námitky v rámci třetího žalobního bodu jsou nedůvodné. Bez ohledu na žalobcem uváděné důvody, z nichž dovozuje (ne)standardnost provádění výsledku při projednávání žádostí o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, je zcela na uvážení správního orgánu, zda je pro úplné zjištění skutkového stavu nezbytné postavit na jisto určité skutečnosti či postačí pouze žádost cizince s přílohami. Možnost v těchto případech provádět výslech cizinců je zakotvena v ust. § 169j odst. 1 zákona o pobytu. Až při následném případném přezkumu v rámci odvolacího, potažmo soudního řízení může odvolací orgán či soud dospět k závěru, zda byl skutkový stav náležitě zjištěn, či nikoliv.

Provedení výsledku (nejedná-li se o zjevně šikanózní postup správního orgánu) však nelze správnímu orgánu vytýkat, neboť zákon takový postup umožňuje.

24. Námitka, že žádný zákon neukládá povinnost při podávání žádostí o zaměstnaneckou kartu uvádět klasifikační značky jednotlivých profesí a pracovních činností, je rovněž nepřipadná. Žalobce v žádosti, jakož i v přiložené pracovní smlouvě uváděl jak slovní označení podskupiny pracovní činnosti, tak příslušnou značku. Soudu není zřejmé, jak užívání klasifikace CZ-ISCO mohlo žalobce zkrátit na jeho právech, když jádrem sporu není, že žalobce použil ve své žádosti nesprávné označení pracovní činnosti či že žalovaný nesprávně používá označení jednotlivých tříd, skupin a kategorií, ale to, co je skutečně předmětem pracovní náplně žalobce. Užívání této klasifikace je nadto standardní praxí správních orgánů. V případě nejasností ve věci označení konkrétní podskupiny či kategorie existují prostředky, jak případný rozpor v označení odstranit (například již výše zmíněný výsledek účastníka řízení či výzva k doplnění podkladů žádosti).
25. *V prvním žalobním bodu* žalobce brojí proti závěrům správních orgánů, že vykonává nelegální práci. Tato námitka souvisí se skutečností, že správní orgány podřadily právě výkon nelegální práce pod pojem *jiné závažné překážky* ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu. Jiná závažná překážka je neurčitým právním pojmem. Z toho důvodu je třeba jej při aplikaci správně vyložit. Oba tyto kroky podléhají soudnímu přezkumu, a to v plném rozsahu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 22. 4. 2014, čj. 8 As 37/2011-154, č. 3073/2014 Sb. NSS).
26. Soud předně nesouhlasí se žalobcem, že definice nelegální práce dle § 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti není použitelná v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Judikatura správních soudů je ustálena na závěru, že výkon nelegální práce ve smyslu zákona o zaměstnanosti, může být jinou závažnou překážkou ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu z 25. 4. 2019, čj. 4 Azs 95/2019-36, a z 23. 10. 2019, čj. 9 Azs 235/2019-33). Zároveň je však třeba mít na paměti, že ne každý výkon nelegální práce automaticky naplňuje znaky jiné závažné překážky dle tohoto ustanovení. Uvedené vyplývá z judikatury správních soudů, konkrétně z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2020, č. j. 6 Azs 275/2019-43, kde soud shrnul, že judikatura „*setrvává na názoru, že jednání cizince, které naplňuje znaky porušování právních předpisů nebo jejich obcházení (včetně výkonu nelegální práce) je jedním z primárních ukazatelů, že by zde mohla nastat závažná překážka pobytu na území ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Vždy je však třeba hodnotit intenzitu a závažnost jednání cizince v kontextu skutkových okolností daného případu*“. Povinnost dbát na specifika případu zdůraznil Nejvyšší správní soud i ve svém rozsudku z 30. 4. 2020, č. j. 1 Azs 23/2020-36: „*Při výkladu tohoto pojmu [jiné závažné překážky – pozn. soudu] a jeho aplikaci je však třeba vždy přiblížit ke konkrétním skutkovým okolnostem výkonu činností, které by bylo možné označit za nelegální práci. Je tedy nutné, aby konkrétní okolnosti nasvědčovaly takové intenzitě případného porušení pravidel o zaměstnanosti, resp. intenzitě porušení veřejného zájmu na ochraně pracovního trhu, která by ospravedlňovala aplikaci závažných překážek bránících dalšímu pobytu cizince na území*“.
27. Lze tak uzavřít, že při posuzování, zda existuje *jiná závažná překážka* ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu, je třeba zjišťovat nejen to, zda činnost, kterou žalobce vykonává, naplňuje znaky nelegální práce, ale rovněž i to, zda se jedná o tak závažné protiprávní jednání, pro něž lze nevyhovět žádosti žalobce o pobytové oprávnění. Závěr, že žalobce vykonává nelegální práci, a jedná se tak v jeho případě o *jinou závažnou*

překážku vyhovění žádosti, založila žalovaná na skutečnosti, že žalobce označil svoji pracovní pozici podskupinou 9333, přičemž v odvolání upřesnil, že se jedná o kategorii 93333. Dle žalované však žalobce vykonával práci dle třídy 91, podskupiny 9112.

28. Správní orgány vycházely z klasifikace CZ-ISCO a výpovědi žalobce. Klasifikaci zaměstnání zavedl Český statistický úřad Sdělením č. 206/2010 Sb. z 10. 7. 2010, a to na základě svého zmocnění dle § 19 zákona o státní statistické službě. Toto ustanovení stanoví, že Český statistický úřad vytváří statistické klasifikace a číselníky (odst. 1) a jejich vydání oznamuje ve Sbírce zákonů (odst. 2). Odst. 3 pak stanoví, že *klasifikace jsou závazné pro orgány vykonávající státní statistickou službu a pro zpravodajské jednotky při poskytování údajů pro statistická zjišťování, při jejich zpracování a dále v těch případech, kdy tak stanoví zvláštní právní předpis.*
29. Dle klasifikace CZ-ISCO označuje podskupina 9333 pozici „*Pomocní manipulační pracovníci (kromě výroby)*“. Tuto pozici klasifikace definuje tak, že pracovníci „*provádějí úkoly, jako jsou balení, přenášení, nakládání a vykládání nábytku a jiných předmětů z domácnosti, nakládání a vykládání lodních a leteckých nákladů a přenášení a ukládání zboží v různých skladech*“. Podskupina 9333 je rozdělena dále do kategorií pomocní skladníci, pomocní manipulační pracovníci v dopravě, pomocní pracovníci obchodního provozu, pomocní pracovníci ve sběrných surovinách a ostatní pomocní manipulační pracovníci (kromě výroby). Kategorie 93333 (*pomocní pracovníci obchodního provozu*), kterou dle svého tvrzení žalobce vykonává, obsahuje tyto úkoly: „*manipulační práce, obsluha jednoúčelových zařízení obchodních provozů, čištění zařízení, prodejních prostor a okolí prodejny, pomocné práce při údržbě provozovny, balení zboží a výrobků pro přepravu, doplňování výrobků a zboží, třídění a úklid obalového materiálu, výkup vratných obalů*“
30. Do pracovní náplně třídy 91 (*uklízeči a pomocníci*) patří: *pracovní úkoly jak v domácnostech, hotelích, kancelářích, nemocnicích a jiných zařízeních, tak i v dopravních prostředcích (...) udržují interiéry a vybavení v čistotě, ručně perou a žehlí. [...] Náplň jejich práce obvykle zahrnuje: zametání, vysávání, mytí a leštění podlah, nábytku a jiných předmětů: péče o prádlo a stlaní postelí; pomoc s přípravou jídel a úklid kuchyní; mytí vozidel a oken; ruční praní a žehlení. Jako příklady jsou pak uvedeny následující pracovní činnosti: zametání, vysávání, mytí a leštění podlah, nábytku a jiných předmětů v budovách, autokarech, autobusech, tramvajích, vlacích a letadlech, stlaní postelí, úklid koupelen, dodávání ručníků, mýdla a podobných předmětů, úklid kuchyní a pomoc při kuchyňských pracích, včetně mytí nádobí, sbírání odpadků, vyprazdňování odpadkových košů a odnášení jejich obsahu na místa odvozu. Podskupina 9112 (*uklízeči a pomocníci v hotelích, administrativních, průmyslových a jiných objektech*) obsahuje pracovní činnosti: „*provádějí různé úklidové práce, aby udrželi čistotu a pořádek interiérů a vybavení kanceláří, hotelů a jiných zařízení včetně letadel, vlaků, autobusů a podobných dopravních prostředků.*“ Podkategorií je potom označení 91127 (*uklízeči prodejních prostor*).*
31. Ze shora uvedeného členění vyplývá, že obě kategorie (jak 93333, tak 91127) obsahují náplň práce zahrnující úklid. Zatímco kategorie 91127 nijak nedefinuje pracovní činnosti, podkategorie 93333 výslovně zmiňuje činnost „*čištění zařízení, prodejních prostor a okolí prodejny, pomocné práce při údržbě provozovny*“. Úklidové práce ve skladu a v provozovně tak lze do jisté míry podřadit pod obě kategorie (přinejmenším za skutkového stavu, který zjistily správní orgány). Důkladnějším prověřováním konkrétní pracovní náplně žalobce by bylo možné lépe tu či onu kategorii vyloučit. V nyní projednávaném případě to však nelze. Při takto zjištěné podobnosti nelze práci, kterou žalobce měl dle žalované vykonávat

(91127) a kterou žalobce tvrdil, že vykonává (93333) považovat za natolik odlišného charakteru, že by mohla být naplněna podmínka *jiné závažné překážky*.

32. Posuzování, zda je určitá činnost nelegální prací, není zjevně poskytováním údajů pro statistická zjišťování, ani nepředstavuje jejich zpracování. Zákon o zaměstnanosti, který upravuje zaměstnávání cizinců i evidenci volných míst, nestanoví správním orgánům povinnost řídit se klasifikací CZ-ISCO. Klasifikace CZ-ISCO tak není pro správní orgány při posuzování nelegální práce závazná. Klasifikace může sloužit jako vodítko, nemůže však být jediným aspektem pro posouzení, zda je určitá činnost nelegální prací. Význam klasifikace CZ-ISCO proto nelze nijak přeceňovat a při posuzování, zda je určitá činnost skutečně nelegální prací, je nutné zkoumat, jaký je skutečný obsah vykonávané práce a do jaké míry koresponduje s pracovní pozicí, pro kterou byla udělena zaměstnanecká karta. Toto podrobné zkoumání nelze nahrazovat pouhým poukazem na odlišné názvy jednotlivých pozic vedených v klasifikaci CZ-ISCO a jejich (nutně obecné) definiční vymezení. V návaznosti na uvedené pak v napadeném rozhodnutí zcela absentuje odůvodnění, proč by výkon činnosti zaměstnanců, kteří dle správních orgánů spíše uklízí, než manipulují se zbožím, byl natolik závažný, aby naplnil požadavky kladené judikaturou na závěr, že nelegální práce naplňuje pojem *jiné závažné překážky* dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu. Lze proto uzavřít, že žalovaná nesprávně interpretovala § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu. Dostatečně nezohlednila závažnost, kterou případná nelegální práce musí mít, aby naplnila pojem *jiné závažné překážky*.
33. *Druhým žalobním bodem* se soud zabývat nemohl, tedy nemohl vyslovit závěr, zda žalobce správně označil podskupinu 9333 nebo měl naopak žádost o povolení pro podskupinu 9112, neboť ze zjištěného skutkového stavu nelze s dostatečnou jistotou tvrdit, která varianta je správná. Takový závěr lze učinit až poté, kdy bude skutkový stav zjištěn dostatečně a jednoznačně.
34. Na základě shora uvedeného tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav a vyšla z nesprávného právního posouzení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil postupem dle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. Vzhledem k zásadním nedostatkům ve skutkových zjištěních a tomu, že nesprávným právním názorem bylo vedeno již ministerstvo, zrušil soud postupem dle § 78 odst. 3 s. ř. s. i prvostupňové rozhodnutí.
35. V dalším řízení jsou správní orgány dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právním názorem zdejšího soudu, že samotný závěr o výkonu nelegální práce, není bez dalšího dostatečný k naplnění *jiné závažné překážky pobytu* ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu a v řízení je třeba náležitě doplnit dokazování, aby tato závažná překážka byla jednoznačně prokázána.
36. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobci, který byl ve věci plně úspěšný, přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a odměny za zastupování advokátem, který není plátcem DPH. Zástupce žalobce ve věci učinil dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby), za které mu náleží částka 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], společně s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Celkem tedy náleží žalobci na náhradě nákladů řízení částka ve výši 9 800 Kč. Soud

nepřiznal žalobci náhradu nákladů za četná doplnění žaloby a podanou repliku, neboť k tomuto úkonu žalobce nevyzval a argumentace obsažená v replice pouze rekapitulovala žalobní námitky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. dubna 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu